

POSTANOWIENIE

18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 18 grudnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia R.M. i M.M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z 16 maja 2024 r., XIX WSC 4/23, XIX Ga 520/21,

w sprawie z powództwa R.M. i M.M.

przeciwko B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę,

oraz z powództwa wzajemnego B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko R.M. i M.M.

o zapłatę

1) oddala zażalenie;

2) zasądza solidarnie od R.M. i M.M. na rzecz B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

1. Sąd Okręgowy w Katowicach postanowieniem z 16 maja 2024 r. w punkcie pierwszym (1) ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie z powództwa R.M. i M.M. przeciwko B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. o zapłatę na kwotę 25.000 zł oraz sprawie z powództwa wzajemnego B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przeciwko R.M. i M.M. o zapłatę na kwotę 20.000 zł; w punkcie drugim (2) odrzucił skargę kasacyjną powodów (pozwanych wzajemnych) od wyroku tego sądu z 16 lutego 2023 r. Sąd Okręgowy uznał bowiem, że ze względu na ustaloną wartość przedmiotu zaskarżenia skarga kasacyjna zgodnie z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. jest niedopuszczalna.

2. Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli powodowie (pozwani wzajemni), zaskarżając je w całości. Skarżący zarzucają zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisu art. 398² § 1 k.p.c., domagając się jego uchylenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. W myśl ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, w przypadku wytoczenia powództwa wzajemnego w istocie następuje połączenie dwóch samodzielnych odrębnych procesów, dlatego przy oznaczaniu wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie sumuje się należności dochodzonych pozwym głównym i wzajemnym. Zatem o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje nie łączna wartość przedmiotu sporu czy zaskarżenia ustalona jako suma wartości roszczeń dochodzonych w ramach powództwa głównego i powództwa wzajemnego, lecz wartość przedmiotu zaskarżenia w każdej z nich z osobna (zob. postanowienia SN: z 20 lutego 2008 r., II CZ 107/07; z 24 kwietnia 2018 r., IV CSK 547/17; z 3 marca 2022 r., III CZ 9/22).

4. Reguła powyższa obowiązuje przy tym niezależnie od tego, jakie zarzuty stały u podstaw skargi kasacyjnej. W szczególności nie zmienia jej okoliczność, iż powodowie zgłaszają w skardze zarzut nieważności postępowania. Wprawdzie wówczas, co potwierdził Sąd Najwyższy w powołanej przez skarżącego uchwale z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, z racji na potrzebę ochrony interesu publicznego zarzuty uzasadniające nieważność postępowania mogą zgłaszać obie strony (zatem niezależnie od kryterium *gravamenu*), jednakże nie daje to podstaw do

twierdzenia, iż z racji na zarzut nieważności postępowania zostaje uchylona ogólna przesłanka dopuszczalności postępowania przewidziana w art. 398 § 1 zd. 1 k.p.c.

5. Sąd Najwyższy nie dostrzegł przesłanek uzasadniających odrzucenie zażalenia z przyczyn podniesionych przez pozwaną (powódkę wzajemną) w odpowiedzi na zażalenie, tzn. z powodu podpisania zażalenia przez aplikanta adwokackiego, ponieważ jedynie odpisy zażalenia zostały podpisane przez aplikanta adwokackiego, a zażalenie zostało prawidłowo podpisane przez pełnomocnika skarżących.

6. Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie.

7. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, § 1¹ oraz § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. w pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

(G.N.-J.)

[a.ł]